

сички-тѣ вѣрни можахъ да видѣтъ това, защото сички-тѣ или почти сички-тѣ пристѣпвахъ да са причастятъ; но въ по подирны-тѣ времена е било затѣлено съ преградѣ или съ завѣсъ отъ оныя, кои-то сами исповѣдахъ, че не сѣ достойни за това. Но по нѣкои църкви въ Палестинѣ и днешный не са затѣла света-та трапеза.

Като са осветахъ честни-тѣ дари, и като са причастахъ свещеницы-тѣ и народъ-а, тогава отдавахъ благодареніе Богу заради неговъ-тѣ милость, а подиръ това вѣрни-тѣ насѣдвахъ около трапезъ-тѣ на братска-та любовь, и то бываше въ църквѣ въ западный-а край. Като са взвлѣкохъ подиръ нѣкое време зли обичаи, тогава са прекъсна тази обща трапеза; но споманъ за неѣ или за общій-а обѣдъ на сички-тѣ вѣрни упазили сѣ Русь-тѣ и до днесъ въ рѣчь-тѣ „обѣдна,“ съ коѣ-то наричатъ литургіѣ-тѣ. Тѣй са е свършавала служба-та божіа въ старо време.

Нѣкои по малки нѣща сѣ мѣнѣвани споредъ време-то и мѣсто-то, но главно-то никоги не е са промѣнѣвало; и до днесъ имама още отъ апостолски-тѣ времена нѣколко особенны литургіи, кои-то сѣ съзвѣмъ еднакви, освѣтъ нѣкои молитвы, кои-то сѣ говорили при службѣ-тѣ велики-тѣ свещеницы, както е кой билъ задѣхнѣтъ. Литургіѣ-та на апостола Икова, първый-а епископъ Іерусалимскій, коѣ-то е твърдѣ дълга, пѣе са и до днесъ въ Іерусалимъ на неговъ-а празникъ. Неѣ е, въ четвърто-то столѣтіе свѣтый Василій Великій, ар-